Dosarul nr. 4-184/2025 4-24118638-38-4-10122025

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

10 aprilie 2026 or.Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul: Eugeniu Russ

Grefierului Doina Condrea

Cu participarea:

Agentului constatator Sergiu Ciobanu

Victimei Marin Hariton

Avocatului Svetlana Coșneanu

Făptuitorului Ion Popa

examinând în ședința de judecată publică cauza contravenţională intentată împotriva lui Popa Ion, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s.*****, r-nul Telenești, învinuit în comiterea contravențiilor prevăzute de art.336 alin. (1) Cod contravențional și art.353 alin. (1) din Codul contravenţional,

c o n s t a t ă:

1.1. La data de 17 octombrie 2024 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești, Ciobanu Sergiu, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 334268, în privința lui Popa Ion, pentru faptul că, la data de 10.10.2024, aproximativ la ora 17:00, în sat. *****, raionul Telenești nu s-a subordonat cu rea voință angajaților cu statut special al MAI, aflați în exercițiul funcții de a urma la Inspectoratului de Poliție Telenești opunând rezistență fizică, la fel Popa Ion a ultragiat angajații Serviciului patrulare al SSP, Hariton Marin și Corman Denis, în timpul serviciului.

1.2. Acțiunile lui Popa Ion au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 336 alin. (1) Cod contravențional - *nesubordonarea cu rea-voință a dispoziției sau cererii legitime a procurorului, a ofițerului de urmărire penală, a ofițerului de informații şi securitate, a angajatului cu 2 statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exercițiul funcțiunii sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere a ordinii publice şi de combatere a criminalității,* și, respectiv, art. 353 alin. (1) Cod contravențional - *ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei şi demnității procurorului, ofițerului de urmărire penală, ofițerului de informații şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exercițiul funcțiunii sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranței circulației rutiere, de executare a hotărârilor instanței de judecată și a documentelor executorii şi de combatere a criminalității, exprimată prin acțiune, verbal sau în scris.*

2. În temeiul art. 395 Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție din 17.10.2024 întocmit în privința lui Popa Ion în baza art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) Cod contravențional a fost expediat în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Telenești pentru examinare conform competenței.

1. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 02 iulie 2025 procesul contravențional MAI06 334268 din 17.10.2024 pornit în privința lui Popa Ion în baza art. 336

alin. (1) și art. 353 alin. (1) Cod contravențional, s-a încetat din motivul că, nu există faptul contravenției.

2. Prin decizia Curții de Apel Nord din 06 noiembrie 2025, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești, Ciobanu Sergiu, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 02 iulie 2025 în cauza contravențională de învinuire a lui Popa Ion în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) Cod contravențional, s-a admis, cu casarea respectivei hotărâri şi remiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea soluției instanța de recurs a reținut că "… *prima instanță nu a verificat existența elementelor constitutive (latura obiectivă şi subiectivă) a contravențiilor prevăzute la art. 336 alin. (1) și 353 alin. (1) Cod contravențional, imputate lui Popa Ion prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la data de 17.10.2024.*

Prin urmare, prima instanță nu a stabilit veridicitatea sau neveridicitatea faptei, ci doar a formulat o concluzie neargumentată, contrar prevederilor art. 458 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Totodată, prima instanță, făcând referire la ordonanța procurorului raionului Teleneşti din 20.12.2024, privind scoaterea de sub urmărirea penală a lui Popa Ion, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin. (3) Cod penal, nu a examinat dacă ordonanța dată are impact asupra laturii contravenționale; dacă există vreo circumstanță legală care ar exclude răspunderea contravențională; dacă acțiunile imputate se încadrează într-o situație justificativă sau de neimputabilitate…"

3. În şedinţa de judecată, *agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Telenești – Sergiu Ciobanu*, a solicitat recunoașterea vinovăției lui Ion Popa în comiterea contrevențiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravențional și în baza art.353 alin.(1) din Codul contravenţional, cu stabilirea unei sancțiuni pentru ambele articole amendă în mărime minimă.

Victima Marin Hariton în ședința de judecată a declarat că, pe data de 10.10.2024 se afla în serviciu grup de reacționare operativă a IP Telenești și a primit o înștiințare telefonică precumcă în satul Mihălașa este un conflict la domiciliu. Deplasându-se la fața locului victima i-a comunicat că a fost agresată de Popa Ion. În timp ce documenta cazul s-au întîlnit cu Popa Ion care conducea automobilul de model Opel și încercînd să-l stopeze, la ce Popa Ion nu s-a stopat și a continuat deplasare pînă cînd s-a oprit în preajma gospodăriei sale. Astfel s-au deplasat la domiciliul lui Popa Ion și i-au cerut actele de identitate. Menînționează că în acel moment Ion Popa a avut un comportament agresiv și îi numea cu cuvinte necenzurate, la ce fptuitorul a fost atenționat de mai multe ori ca să aibă un comportamen adecvat, însă acesta a devenit și mai agresiv și îl trăgea pe colegul său de haine. Văzînd că Ion Popa nu încetează acțiunile sale a fost nevoit ca să-i aplice cătușele și să fie escortat la IP Telenești, însă Ion Popa continua acțiunile sale, inclusiv i-a și îmbrîncit. A mai indicat că, necesitatea escortării lui Ion Popa la IP Telenești a fost motivul că, acesta se eschiva de a trece testarea alcoolscopică și să fi transferat la spital pentru prelevarea probelor biologice.

Avocatul Svetlana Coşneanu care acționează în interesele lui Ion Popa în ședința de judecată a solicitat încetarea procesului din motiv că nu s-a constatat fapta contravențională.

Făptuitorul Ion Popa în ședința de judecată a declarat că nu recunoaște vina și a susținut poziția avocatului, totodată a invocat că, la data de 10 octombrie 2024, la domiciliul său a avut niște lucrători, iar spre seară un băiat l-a rugat să-l ducă acasă. Pe drum s-a întîlnit cu Carp Valentin care era cu motoblocul și a blocat drumul. Astfel el l-a rugat să se dea la o parte să să

poată să-și continue drumul, însă Cară Valentin a sărit la batae și la amenințat. Astfel s-a certat cu Carp Valentin, după care s-a întors înapoi spre casă. Ajungând acasă a observat lângă domiciliu lui Carp Valentin era stopat automobilul de poliție. Un colaborator de poliție era în drum și considerînd că este Ciobanu Sergiu l-a salutat. Astfel și-a continuat deplasare aproximativ 100 metri spre casa sa. În acel moment până când s-a îndreptat spre casă, unde s-a oprit în fața porții și a solicitat pasagerului să deschidă porțile să dea automobilul în ogradă. În timp ce pasagerul a ieșit din mașină în fața sa a oprit automobilul de poliție cu girofarurile pornite. Colaboratori de poliție sau apropiat de el și au cerut actele la control, l-a ce el le-a înmînat. În timpul acesta colaboratorii de poliție îi acordau întrebări referitor la situația cu Carp Valentin. Polițiști i-au supus să trecă testarea alcoolscopică, însă el a suflat de nenumărate ori și rezultatul era 00. Polițiști i-au zis că trebuie să-i urmez la IP Telenești, l-a ce el a fost deacord. Cu toate acestea polițiștii doreau să-i aplice cătușele și l-au imobilizat la pământ, după care au plecat la IP Telenești. Menționează că nu a numit cu cuvinte necenzurate pe colaboratorii de poliție. Mai mult nu a depus nici o plîngere pe acțiunile colaboratorilor de poliție pentru faptul că i-au fost puse cătușele. A mai indicat că, în momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, agentul constatator i-a arătat unde să semneze, însă el nu a citit acel proces verbal.

4. *Ascultând agentul constatator, examinând materialele cauzei şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

5. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334268, încheiat la 17 octombrie 2024 de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Telenești – Serciu Ciobanu, în acțiunile lui Ion Popa s-a reținut săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) şi 353 alin. (1) din Codul Contravențional, pe faptul că, la data de 10.10.2024, aproximativ la ora 17:00, în sat. *****, raionul Telenești nu s-a subordonat cu rea voință angajaților cu statut special al MAI, aflați în exercițiul funcții de a urma la Inspectoratului de Poliție Telenești opunând rezistență fizică, la fel Popa Ion a ultragiat angajații Serviciului patrulare al SSP, Hariton Marin și Corman Denis, în timpul serviciului.

Consecutiv, potrivit art. 395 din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Orhei.

6. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, inclusiv contravenţiile prevăzute la art. 336...353 din acelaşi cod, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar ulterior prin prisma alin. (5) din acelaşi articol, procesele verbale cu privire la contravenţiile

prevăzute la art..353 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente, în acest caz, fiind respectate condiţiile cu privire la competenţa de examinare a cauzei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce onferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334268, încheiat la 17 octombrie 2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

7. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei

privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, *în prezenţa făptuitorului* sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului Ion Popa, care a semnat actul nominalizat, iar în acest sens nu pot exista incertitudini cu referire la faptul neaducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravenţională în instanţă, fapt confirmat prin semnătura făptuitorului în rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție, dar şi prin lipsa altor probe contrare în acest context.

Concomitent, instanţa notează că atât cauza, cât şi natura acuzaţiei au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate şi a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravenţional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă şi consecinţele care pot surveni, iar prin aceasta nu este afectat esenţial vreun drept al făptuitorului şi nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, şi Curtea Constituţională a menţionat cu titlu de exemplu că un caz de omisiune a indicării ocupației contravenientului sau oficiului care i-a eliberat actul de identitate, în mod evident sunt irelevante sau insignifiante în raport cu fondul cauzei, iar în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul și-a onorat obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați *(par. 41 din Hotărârea Curţii nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care s-au declarat neconstituționale articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 ale Codului contravențional)*.

Concomitent, din analiza procesului verbal cu privire la contravenţie şi a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitorul nici nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător şi nici nu a invocat acest fapt în şedinţă de judecată, iar în subsidiar, făptuitorului i s-au pus la dispoziţie aceste garanţii, inclusiv prin posibilitatea prezentării unor probe suplimentare în cadrul examinării în instanţa de judecată.

8. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul

– verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334268, încheiat la 17 octombrie 2024, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334268, încheiat la 17 octombrie 2024 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Ion Popa este învinuit precum că a comis contravențiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) şi 353 alin. (1) din Codul contravenţional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334268, încheiat la 17 octombrie 2024*, care cuprinde poziţia personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenţiilor comise şi descrierea acestora; - *raportul din 10.10.2024*; - *procesul verbal de audiere a contravenientului din 17.10.2024*, prin care a fost audiat făptuitorul Ion Popa, care a comunicat că recunoaște fapta comisă la 10.10.2024.

Totodată în ședința de judecată a fost examinată și ordonanța emisă de procurorul în Procuratura Telenești, Eugeniu Țîgău, din 20.12.2024, prin care Ion Popa a fost scos sub urmărirea penală, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) din Codul penal- din motivul că există vreuna din circumstanțele prevăzute la art.275 pct.1)-3) din Codul de procedură penală și anume fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța subliniază astfel că, faptele contravenționale săvârșite de către făptuitor au fost constatate personal de către agentul constatator și au fost inserate în procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 334268, încheiat la 17 octombrie 2024.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Ion Popa la data de 10.10.2024, aproximativ la ora 17:00, în sat.

*****, raionul Telenești nu s-a subordonat cu rea voință angajaților cu statut special al MAI, aflați în exercițiul funcții de a urma la Inspectoratului de Poliție Telenești opunând rezistență fizică, la fel Popa Ion a ultragiat angajații Serviciului patrulare al SSP, Hariton Marin și Corman Denis, în timpul serviciului.

Or, potrivit art. 19 şi 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, poliţiştii au atribuţii exhaustive în domeniul menţinerii, asigurării şi restabilirii ordinii, şi securităţii publice, inclusiv de a reacţiona prompt la orice solicitare în acest sens, iar acţiunile comise de terţi în scopul perturbării acestor activităţi, *a priori* necesită a fi sancţionate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliţiei, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor.

Mai mult, reieşind din prevederile art. 25 alin. (5) pct. 1), 3) sau 4) al aceleiaşi legi, în realizarea atribuţiilor de serviciu, poliţistul are împuterniciri de a solicita persoanelor, respectarea ordinii publice şi încetarea acţiunilor ilegale, iar, în caz de necesitate, pentru asigurarea respectării cerinţelor legale să intervină prin aplicarea forţei fizice, mijloacelor speciale sau a armei de foc din dotare, în condiţiile stabilite de lege, să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispoziţiile legale ori dacă sânt indicii că acestea pregătesc sau au săvârşit o faptă ilicită sau prejudiciabilă, precum și a persoanelor care solicită intrarea într-un perimetru restricţionat, precum şi să conducă la sediul unităţii de Poliţie persoanele care, prin acţiunile lor, periclitează viaţa sau sănătatea persoanelor, ordinea şi securitatea publică sau alte valori sociale ocrotite de lege, precum şi persoanele suspectate de săvârşirea unor fapte ilicite sau prejudiciabile, a căror identitate nu a fost stabilită în condiţiile legii.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, prin probele anexate la dosar și apreciate de instanță, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt doar pe faptul nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime (...)a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exerciţiul funcţiunii (....) de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, cît și pe faptul ultragierii, adică jignirii premeditate a onoarei şi demnităţii angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, aflată în exerciţiul funcţiunii de menținere a ordinii publice, care la caz s-a manifestat prin acţiune şi în mod verbal, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică cu referire la acest aspect.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că au existat într-adevăr acţiunile incriminate, care au confirmat caracterul agresiv al făptuitorului în prezenţa poliţiei, după cum se relevă din declaraţiile victimei, inclusiv și din declarațiile contravenientului, care atestă multiple adresări cu cuvinte necenzurate exclusiv în adresa angajatului de poliţiei, cît și nu s-a subordonat cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție, care în ambianţa obligaţiilor legale expuse

anterior, doar au solicitat de la făptuitor să nu îi încurce la documentare unui caz despre care au fost sesizați.

În concordanţă cu cele expuse, în speță, făptuitorul nici nu a motivat în într-un anumit mod netemeinicia procesului verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate de nesubordonare și ultrageriere, nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, iar prin urmare, fapta reținută este probată atât prin probe certe şi documentate legal, cât și cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 334268, încheiat la 17 octombrie 2024, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

Ce ține de argumentul invocat de contravenient și avocatul acestuia precum că nu a ultragiat colaboratorii de poliție și nu a opus resistență, instanța de judecată o consideră că fiind neîntemeiat, or însăși din conținutul ordonanțe emisă de procurorul în Procuratura Telenești, Eugeniu Țîgău, din 20.12.2024, rezultă cert că Ion Popa a ultragiat și a opus rezistență coloboratorilor de poliție aflați în exercițiul funțiunii sale.

Faptul că prin ordonanța emisă de procurorul în Procuratura Telenești, Eugeniu Țîgău, din 20.12.2024, Ion Popa a fost scos sub urmărirea penală, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) din Codul penal- din motivul că există vreuna din circumstanțele prevăzute la art.275 pct.1)-3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată ține să menționeze faptul că acest fapt nu duce la eliberarea de răspundere a lui Ion Popa și de la alte fapte comise, or făptuitorul a fost scos de sub urmărire penală pentru faptul că, procedura de testarea alcooloscopică a lui Ion Popa a fost viciată de nemijlocit agentul constatator ce a efectuat testarea, îngrădindui celui din urmă drepturile în timpul procedurii de testare.

Instanţa mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Ion Popa, care cert a nu s-a subordonat cu rea voință de la dispozița colaboratorilor de poliție și ulterior a ultragiat angajatul de poliţie în timpul exercitării atribuţiilor sale de serviciu, prevăzute inclusiv prin legea enunțată anterior şi mai mult lezându-le acestora demnitatea umană şi reputaţia profesională.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că întradevăr faptele incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Ion Popa, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate, care se încadrează în limitele componenţei prevăzute de art. 336 alin.(1) Cod contravențional și 353 alin. (1) a Codului contravenţional.

9. În continuare, instanţa notează că faptele au fost săvârşite de Ion Popa la 10.10.2024, iar potrivit art. 30 alin. (1), (2), (5)-(6) Cod contravențional, prescripţia înlătură răspunderea

contravenţională. Termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de 18 luni. (5) Termenul de prescripţie curge de la data săvîrşirii contravenţiei. *Termenul de prescripţie se întrerupe în cazul în care, până la expirarea termenelor prevăzute de alin.(2) şi (3), cauza contravenţională se remite în instanţa de judecată pentru examinare*. În cazul săvîrşirii unei noi contravenţii de către aceeaşi persoană, termenul de prescripţie se calculează pentru fiecare contravenţie separat.

Prin urmare la caz instanța de judecată reține că, faptele contravenționale Ion Popa le-a comis la 10.10.2024, iar cauza a fost înregistrată în instanța de judecată la data de 21.10.2024, prin urmare termenul de prescripție nu este expirat.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată instanța de judecată nu a reținut, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 336 alin. (1) şi 353 alin. (1) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii, contravenţia incriminată conform art. 336 alin. (1) din Codul contravențional prevedea o sancţiune cu *amendă de la 24 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 30 la 60 de ore.*

Concomitent, art. 353 alin. (1) din Codul contravențional stabilea la momentul comiterii faptei o sancţiune *cu amendă de la 10 la 25 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitorului, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale sau contravenţionale în privinţa sa.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitor, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de

judecată constată vinovăția lui Ion Popa, în comiterea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) din acelaşi cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 24 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 1200 lei, iar pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din acelaşi cod, îi aplică făptuitorului o sancțiune cu amendă în cuantum de 10 de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 500 lei.

Concomitent, potrivit art. 44 din Codul contravenţional, în cazul în care una şi aceeaşi persoană săvîrşeşte două sau mai multe contravenţii, se aplică sancţiunea principală, precum şi cea complementară, pentru fiecare contravenţie în parte. Dacă persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multe contravenţii, se aplică sancţiunea principală, precum şi cea complementară, pentru fiecare contravenţie în parte, stabilindu-se definitiv sancţiunea principală, precum şi cea complementară, pentru concurs de contravenţii prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă ori prin cumulul sancţiunilor aplicate în limitele stabilite de articolul care prevede sancţiunea mai gravă.

Or, instanţa notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) şi (3) din Codul contravenţional, *sancţiunea contravenţională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenţie, iar punctele de penalizare fiind aplicabile şi ca sancţiune complementară*.

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârşit fapta* pentru care a fost trimis în judecată şi *condamnat*, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta şi că *pedeapsa aplicată nu depășește limitele stabilite de dispoziția respectivă* [*Coëme şi alţii împotriva Belgiei*, par. 145; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 80].

Aşadar, în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa va stabili definitiv sancţiunea pentru concurs de contravenţii comise prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă şi prin urmare îi va aplica lui Ion Popa ca o pedeapsă definitivă cu amendă în cuantum de 24 de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 1200 lei.

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privinţa lui Ion Popa poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptelor comise de acesta.

10. În conformitate cu prevederile art. 34, 44, 395, 400 alin. (5), 443, 441 alin. (1) lit. a), 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Popa Ion**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 24 (douăzeci și patru) de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 1200 (una mie două sute) lei.

Se recunoaşte vinovat **Popa Ion**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 10 (zece) de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 500 (cinci sute) lei.

În conformitate cu prevederile art. 44 alin. (2) din Codul contravenţional, pentru concurs de contravenţii, prin absorbţia sancţiunii mai uşoare de sancţiunea mai gravă, se aplică lui Popa Ion o sancţiune definitivă cu amendă în limitele stabilite de articolul care prevede sancţiunea mai gravă, în cuantum de 24 (douăzeci și patru) de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 1200 (una mie două sute) lei.

Se explică lui Popa Ion că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul *semnătura* **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător *Eugeniu Russ*